Perek Shira: The Power of Song - Midbar (Desert)

Rabbi Shmuel Silber

1. פרק שירה - פרק ראשון

ָמִדבַּר אוֹמֵר. יִשָּׁשׁוּם מִדבָּר וִצִיָּה וִתְגֵל עֵרָבָה וִתִפְּרַח בַּחַבַצְּלֶת: (ישעיהו לה א

The Wilderness (desert) is saying: "The wilderness and the desert shall rejoice, and the arid region shall exult, and blossom like the rose."

Approach #1:

2. רד"ק ישעיהו פרק לה פסוק א

ויש לפרש מדבר וציה ארץ ישראל שהיתה כמדבר מיום שגלו ישראל ממנה עתה בחרבן ארץ כותי תשיש ותגיל. כי כשתחרב זאת תתישב זאת

3. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ו עמוד א

... קסרי וירושלים, אם יאמר לך אדם: חרבו שתיהן – אל תאמן, ישבו שתיהן – אל תאמן. חרבה קסרי וישבה ירושלים, חרבה ירושלים וישבה קסרי – תאמן. שנאמר אמלאה החרבה: אם מליאה זו – חרבה זו. אם מליאה זו חרבה זו. רב נחמן בר יצחק אמר מהכא: ולאם מלאם יאמץ.

The Sages said that the fortunes of Caesarea, which represents Rome, and Jerusalem are diametric opposites. If, therefore, someone says to you that both cities are destroyed, do not believe him. Similarly, if he says to you that they are both settled in tranquility, do not believe him. If, however, he says to you that Caesarea is destroyed and Jerusalem is settled, or that Jerusalem is destroyed and Caesarea is settled, believe him. As it is stated: "Because Tyre has said against Jerusalem: Aha, the gates of the people have been broken; she is turned to me; I shall be filled with her that is laid waste" (Ezekiel 26:2), and Tyre, like Caesarea, represents Rome. Consequently, the verse indicates that if this city is filled, that one is laid waste, and if that city is filled, this one is laid waste. The two cities cannot coexist.

Approach #2:

4. דברים פרק ו פסוק ה

וָאֲהַבִּתָּ אֵת יִלֹנֶק אֱלֹהֶיִדְ בִּכָל־לִבָבְדְ וּבִכָל־נַפִּשָׁדְ וּבִכָל־מִאֹדֵדְ:

You shall love the LORD your God with all your heart and with all your soul and with all your might.

5. רש"י דברים פרשת ואתחגן פרק ו פסוק ה

בכל לבבך - בשני יצריך. דבר אחר בכל לבבך, שלא יהיה לבך חלוק על המקום:

6. אש קודש (פרשת יתרו, שנת ת'ש)

אבל קבלת התורה במדבר היתה, ואפשר לרמז גם להא שאיתא בספר הקדוש בית אהרן על דברי רש"י (דברים ו.ה ד"ה בכל לבבד) "שמע ישראל ד' אלקינו ד' אחד, ואהבת את ד' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך", שלא יהא לבך חלוק על המקום², ואומר בקדשו (הבית אחרו שם), שלא תאמר במקום הזה אפשר לעבוד את ד', ובמקום הזה אי אפשר לי, רק בכל מקום צריכים לעבוד את ד' ע"כ.

לכן אילו קבלו ישראל את התורה בארצם בארץ ישראל, היו חושבים שרק במקומם ובביתם אפשר להם לקיים אותה ולא כשהם בגולה ומטורדים, לכן נתן ד' להם התורה במדבר בדרך וטלטול שידעו שבכל מקום צריכים לקיימה, כנאמר לעיל שלא יהא לבך חלוק על המקום.

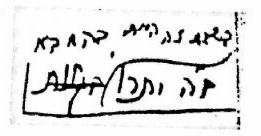
> www.rabbisilber.com www.suburbanorthodox.org

7. Torah from the Years of Wrath (96)

On Parashat Beshalah (January 20), a young rebel escaped from the notorious Pawiak Prison, located not far from the

Piaseczno Bet Midrash. Andrzej Kott, the 21-year old leader of the military wing of a resistance movement called the Polish People's Independence Action, was a child of assimilated Jewish parents who had converted to Christianity. Despite his tenuous connections to the Jewish community, the Nazis immediately posted signs around the ghetto offering a 2,000 zloty award for the arrest of "the Jew Andrzej Kott." More ominously, the Nazis invoked once again their policy of collective punishment. By Thursday they had rounded up 255 Jews, searching primarily for well-known community leaders and professionals but also seizing Jews off the street in apparently random arrests. None of the hostages survived Nazi incarceration.⁵⁷

The Rebbe spent the following Sabbath (Yitro, January 27) in hiding. The entry for that week begins with an unusual

first-person annotation. Immediately after the traditional opening "Blessed is God. Yitro," the Rebbe added the phrase "in exile" (*be-galut*). He then struck out the phrase and wrote above it, "On this Sabbath I was in hiding." ⁵⁸

The size and makeup of the Rebbe's audience that week remains unknown. He may have been speaking with other communal leaders who were also hiding from Nazi patrols. It is not impossible that he was completely alone,

recording his thoughts for posterity. The Rebbe's message, however, was one of defiance and spiritual courage. Certainly reflecting on his immediate situation, the Rebbe emphasized the value of learning Torah under difficult circumstances:

Approach #3:

8. ירמיהו פרק ב

(א) וַיְהֵי דְבַר־יְקֹנֶק אֵלַי לֵאמְר: (ב) הָלֶּדְ וְקֶרָאתָּ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלֵם לֵאמֹר כַּה אָמַר יְקֹנֶק זְכַרְתִּי לְדְּ חֶסֶד נְעוּרִיִּדְ אַהְבַת כִּלוּלֹתָיִךְ לֶּכְתַּךְ אַחֲרֵי בַּמִּדְבָּר בְּאֶבֶץ לָא זְרוּעֲה:

And the word of the Lord came to me, saying: Go and call out in the ears of Jerusalem, saying: so said the Lord: I remember to you the lovingkindness of your youth, the love of your nuptials, your following Me in the desert, in a land not sown.

9. רש"י ירמיהו פרק ב פסוק ב

(ב) זכרתי לך – אם הייתם שבים אלי תאוותי לרחם עליכם כי זכרת חסד נעוריך ואהבת כלילת חופתך שהכללתיך לחופה ול' הכנסה הוא, כלולותיך נולי"ש בלעז, ומה הוא חסד נעוריך לכתך אחר שלוחי משה ואהרן מארץ נושבת ילאתם למדבר ואין לדה לדרך כי האמנתם בי:

I remember to you: Were you to return to Me, I would desire to have mercy on you for I remember the loving kindness of your youth and the love of the nuptials of your wedding canopy, when I brought you into the wedding canopy ... Now what was the loving kindness of your youth? Your following My messengers, Moses and Aaron, from an inhabited land to the desert without provisions for the way since you believed in Me.

Approach #4:

10. מלבי"ם ישעיהו פרק לה פסוק א

... ויש הבדל בין שמחה ששון גיל, הששון הוא הפעולות החיצונות שיעשה להראות השמחה, כמו תוף וכנור ומחול וכדומה, והשמחה והגיל הם נפשיים, לבד שהשמחה היא השמחה התמידית הרצופה, והגיל הוא על דבר שנתחדש כמו מציאה או בשורה טובה.